

13.
Joca cuole eläisän
Ei se cuole cuollesan,

On nähtävä Västmästarin Dulusa,

Joh. Wacklinin,

Aläisä, rakahan Puolison, cun-
iasucuisen ja Jumalata raca-
stanen

Elsa Christina Holmstenin

Totifesta käändymisestä, elävä-
stä uscosta, Christillisestä elä-
mästä, ja sangen autuallisesta
lopusta, joca, jälkeen rasean lap-
sen synnyttämisen kiivun, ta-
pahdui, Dulusa Toisna kym-
mendenä p. Loka-Cuusa w.

1735.

Toista asioista sekä seurawaiset ru-
not, että sen autuan edesmenneen,
Nuokin tielestä suomexi kääntyt
Jumaliset wirret jotakin tiedä
andawat.

WACKLIN,

Pränd. Georg Wilhelm Londicerildä;
Buonna 1777.

Prändäetty Exemplarin jälkeen Turussa.

Lufialle!

Andoo armost annetua
Lahjar lahjotan sinulle
Mutta jos sen joutawari,
Mielesäs mauttomari
Löydät, lähdätä tacaitsin,
Eli anna andimeri
Anowalle armiasti;
Ettes estäs ehimästä
Maun saanutta sopivan.

Jesus Awwuri!

Sanan yhden cuusin Herran
Jhesani toisen kerran,
Sijtä syttyi sydäminen,
Kihtu kyndämän kynäni.
Lukian luwalla lausun,
Aasin cansa ammottelen,
Sanelen sadun sinulle:
Oli ennen outo täällä
Herran coeturen päällä,
Jollen Jesus sielun täntti,
Sydämensä sywän näntti,
Anto aiwan suuren armon
Sisällisen sielun tarmon.
Tämä huomaten hätänsä,
Herättnä hengesänsä,
Otti oikian etehen
Paon pahasta menosta,
Sydäminnestä saastaisesta.
Estehet eroitti pois,
Riisui ristit rinnoistansa,
Päästi pääldänsä peräti
Copeat coristus Caaput,
Catco köydet kintustansa,
Leicko lendimet siwulda.
Paitumelle lapsi lähti,

Edellä jo käwi tähti,
Jota seuraten surulla,
Löyfi ekityn ilolla,
Cumarteli cuulusata
Cuningasta corkiata,
Saipa siltä saman mielen,
Waltacunnan, nuden tielen
Tämä särki synnin luita,
Muutti myöskin munascuita
Teki Sielun Tempeliri,
Hengen Herran Altariri,
Josa Herralle hywälle
Nuden ubrin tuotti päälle,
Hengen uutisen uroisen,
Bani Bojan polwillsensa,
Dinahan osasi nähda
Sarwistaansa sartinnehen,
Jonga sieppasi siaban,
Telotti tulen omari,
Herra waltian wiritti,
Tuotti tulen Taiwabasta.
Palo sitten tämä paisti,
Jonga Serra hywin haisti.
Josma jotakin sanoisin
Nimitäisin naimisista.
Etpäs uscos cuin uneri.
Cuinga cullainen Jumala
Ihe ilmoitti imehen,
Salatun selitti solmuun.
Waati wastoin tahtoansa
Menemähän miehen canha

Niwottubim awiohon
 Nimehen pyhän Jumalan.
 Josa wiotta puolen toista
 Eli canhan cannihisti,
 Waroi wiriästi wioista,
 Sntytteli Sydämmeni,
 Muutti Josephin nimeni,
 Weti mielen weisullansa,
 Ruocet rucourissansa,
 Mlati anellesansa,
 Talutteli tarwoissansa,
 Koki canhansa cotia.
 Minä mies parca sofia
 Itkin kyllä kyllitelen,
 Wicani walitin hällen.
 Wiisas oli vielä siinä,
 Että ennusti etehen,
 Cuin kääpi cowin kätehen
 Sille joca joucon canha
 Syleleren syndejänsä,
 Pihaan canha liehacoipi
 Silkimättömis himoisa.
 Catentta cantelepi,
 Riistan päällä rihtelepi,
 Istupi Iloisten canha,
 Humalasa hullutapi,
 Wihoisansa willikepi,
 Sadaturia sanopi.
 Kärmehiä kätteleren,
 Onenoita ottelepi,
 Sydäntänsä snöttelepi.

Pehtejään leikkiepi,
 Pahuttansa peitielepi.
 Moni cohtaisi corvasti,
 Händä wastaisi wihasa:
 Sinäkö minua neuvoit
 Mutuax minäkin aiwon.
 Olewän sanotco cäiwön
 Sytytetyn Syntisille,
 Waluistetun warcabille,
 Engö minä eilen cuullu:
 Että Christus oli cuollut?
 Joille wastaisi wagasti,
 Sanoi suulla rohkiassa:
 Älä polje Pyhän päätä.
 Pyhä ennen ihes käätä.
 Ota oikia ojemus,
 Paranna paha elämä.
 Cohta Duomio tulepi,
 Herran päivä pällähtäpi.
 Mutuas jo aicanansa
 Tulis tutur ylijän causa
 "E Jesu pian loppu,
 "Anna näille tulla hoppu.
 Näistä neiton ollesansa
 Wirret wijsahat wanuisti
 Kirjotteli kiruhusti,
 Jotca suomexi sowitin,
 Muille muistori lewitin,
 "Tutki niistä tunnosasi,
 "Ota waari, waro ihes
 "Wäänää wäkes, sekä lapses.

Canon vielä sadun yhden
 Näytetyn nänsä lyhdyn,
 Cuninga cullainen Cuningas
 Saatti sanan sairahalle,
 Tiedon Taiwahan talosta
 Totihinsa cohta käksi:
 Palweljans pani perään,
 Wainut wafesta waletut
 Cullan cansa caunistetut,
 Herwoisilla hirwisillä
 Taiten kyllon carwaifilla,
 Joilla linnahan liwahti.
 Dweša jo oli wahti
 Cuningahan Poica nuori
 Sitten tuli wanha muori
 Lasti lapsen linonensa.
 Callihisen Caimmionsa.
 Ustön äckäsi Cuningas
 Laupiaasti lahjotteli,
 Crunun cullasta cootun
 Cinantista taiten tehdyn.
 Pani päähän päälliseri,
 Josta riemu runsas läxi
 Että maahan martahari
 Rauckeis riemusta rawahti
 Caswollensa maahan caatu.
 Andoi suuta alda pöydän
 Jalwoille jalomman Herran,
 Kijtti sitten kiiwahaasti
 Cumarтели Cuningasta,
 Josta isosta ilosta,

Puhu paljon nostuansa,
 Eohta tuli tuscot päälle,
 Soppu mulle ja hänelle,
 Waikeasta waimon työstä;
 Sitten cuusi wuorocautta
 Teki työtö Sielufansa,
 Kärsi myös jäsenisänsä
 Jätti jänehill' hywästi
 Käski caiketi pyhästi,
 Elekkellä, ennätellä
 Toinen toijensa parasta,
 Kijwas olla kijtämähän,
 Käskyt pyhät kättämähän,
 Joista suuria ilo hällä
 Oli ollut aina täällä.
 Sitä wastahan wapisi
 Sielufansa surkiasti
 Synnin syngiän ylitse
 Eosca cohtais suuren cansan,
 Jotca pilckana pitäwät,
 Sanat selwät suuren Herran
 Pnhät kaskyt kääntelewät.
 Wiimein mulle muistettawat,
 Merkit määräsi mucomat,
 Jätti pantiri parahat.
 Antopa armosta Jumala,
 Eron ekityn hänelle,
 Kewensi cowimman cuorman
 Polca putcahti powesta
 Syntyessä surman saanut.
 Woi jos saattaisin sanoa,
 Selitellä suomen kielen

Mitä vielä wimeiseri
 Anto armon eimeheri.
 Tuotti taiwahan Jumala
 Esmuun mannastansa
 Mesi wettä rannastansa,
 Häistä hercut hengelliset.
 Että laulo lapsi wainio,
 Ilo änellä janeli:
 Minä wiedän wierahari
 Paradisiin pyhään,
 Uscon cautta cannetahan,
 Autuuri autetahan.
 Herran Hengi Hengesäni
 Paras paimen powesani
 Todistapi: Totta olet
 Wieras walnis, waikka euollet.
 Autuuri awistapi,
 Erumun callihin lupapi
 Walituri wierahari,
 Tjaucaickises ilosa,
 Mahdolliser mainihept,
 Ottapi otolliseri
 Nimmäisen ylhän häihin
 Päätti niin pubehen tällä.
 Vielä seilas sinetillä
 Hartahilla amenilla.
 Eipä tämä tähän puutu,
 Eikä Sielu siihen suutu,
 Wasta warsin wallan saapi
 Ilo riemu reijahtapi
 Hengen lähteisä heräpi,

Cuulin vielä cussuttawan,
 Huilut, pillit pillitäwän,
 Urut uudet umajawan,
 Wiulut wiinisti panewan,
 Cantelehet caunihisti.
 Engellit edellä kånwät,
 Pyhät pyrkivät perästä
 Huutawat hurwiri Herran
 Pyhä! Pyhä! monin kerran.
 "Jos ma joutuisin jecahan,
 Näkemähän näitä häitä,
 Tulisin tähän tupahan,
 Kynnys alle enkähtniisin,
 Suulle suihusin sopehen.
 Empä jara ennättellä,
 Nähdä näitä järeilläni,
 Eikä suullani sanoa
 "Jlo oli eilen siellä,
 "Huominaa huomempi vielä,
 "Sinne meni meidän muort
 "Poikiensa poijes cuoli
 Mitäs mun tulepi tehdä
 Josma tahdon heitä nähdä?
 Olla täällä tämän päiwän
 "Alla Herran armo pöydän.

Caicei joilla Hengi on,
 Riittäkät Herrat!

Dulusa 4. ja 5. p. Huhti:c. 1736,
 Joh. Wacklin.

Ensimmäinen Rukous Wirst.
Weis. cuin: Ah Herrä alä wihas.

I.

Ensist yrinäishdesän, Hen-
ges tääl tutkistelin, Ja
lönfin caick cuin käsisan,
et mailman cans menin, hänen
häijns turhudesans, cuin maca-
nyt pahudesans: walmista ijaist
waima.

2. Lähdin niin pois täst E-
gyptist, käsens jalken, O Jesu!
ach wie sielun meren läpik, Ja
sunnin waattet riisu, et pääsi-
sin sill' Canan maal, weisaman
woito Jumalall caiken hywy-
dens edest.

3. Siis ota Sielun runni,
armost, O Jesu, wastaan, sill'
sinull' uhran iheni, all elon cuo-
lon rascan; ach tule turwar
auttajax; eh tulit mull' Puna-
stajax, ennen cuin sitä ehin.

4. An armos hengi minua,
täll tiel caut uscon kätke, etten
ernisi sinusta, waick' wiholdiset
käte Minun wäliss niellä, upot-
ta, ellen mailmat' seurata Tah-
do, ja synnis pnsy.

5. Sinun henges anna joh-
datta caicken totuten wielä, muh-
dell' ehi, ja opetta muill hywät
tawat täällä: Nöyryden tiellä
ritele, usco, rackaut lisäile, et
nijn sinull hywin kelpa.

6. Tngös, o Herra, kännä
heit, kuin synnin unes nucku.
Ach estä, warjel cuiteng meit,
ettem cuolemas huckuis, waan
sata cantt kändymyksen, uscon ja
myös Parannuksen, sin walit-
tuides lue.

7. JEsus näin monda walai-
scon, et sywän turmeluksen nä-
kisit, itsens alastoin ja caubeas
cadotures, Et armon ajal
kändyisit, synnist pahudest wän-
dyisit, totudes HERRan puo-
len.

8. Nijn Iho myös oma tah-
tomme, nöyryten jalcais juuren,
ettem tääl oma päättämme sen-
rais, waan armos juuren caut'
ocapäiwa mieläyisim, sin cu-
was

was jâlfen muttuifin, uscon
ja Hengen woimall!

9. Aut et minös synuin hi-
moja armos caut' alas painan,
ja sodin waſtan wicojan cuole-
man aſti aiwan; et pâſifin wiel
woiton pââl', synuin mailman
plich tââl; Tee ſe, o JĒſu racas.

10. HĒrra on minun tawa-
ran ja callis perindöni, lijtân
nâin ihen Jumalan, etten co-
ſcan pois eri, Sill werelläs
mun lunâſtit, rackandes cautta
kâſtit, olcon ſinull' kijtös, JĒſu.

11. O JĒſu, ſinä nâetſen,
ett wihoſliſet wielä, glati kân-
wât jâliſän, et eſtâ ſaiſit tiellä;
ach aſeta tai paha ſää, ja polie
wielä pirun pää, ettei ſais mie-
liwaldans.

12. Luotan nyt JĒſu armos
pââl waik' iheſtâni aiwan, heic-
ko kelmoton olen tââl, ſotiman
edest taitwan; Sijs tue, wah-
wiſt woimallas, wie, johdat,
ſaata neuwollas, ett woiton ſi-
mus ſaiſin.

13. Minä tahdon awul Ju-
malan nyt ſynäi alas paina,
iheſän woita mailman, juur ur-
hoſliſeſt aina, Sill JĒſus aſu
ſie-

sielusan, walwo alati mielešan
ja niin mull' voitons lupa!

14. Sun sydändäs nyt cahe-
len, kuin pala rackaudest, kate-
ni sinne nostelen, halus ja ru-
cours, ach! wahwist, päättä
voimallas se hywä josta sanal-
las wacuitat sydändäni!

15. Tykönäś JEsu olen nyt,
sill' siius lewon löydän, ja pe-
rät olen tyttynyt, cans callin
armo pöydän, hawas on peson,
elämän, Ilon ja taiwan hedel-
män, kuin Adamis cadotin.

16. Enäminän JEsus rawi-
he, kuin toiwotta tääl' taidan,
wiissaut, wiimaa tarihe, osotta
oikian laidan, siis olen toiwos
iloinen, et uscos näjin jo nimen
olewan kirjas HErran!

17. Näin kätken sinun iheni
eole ristis pilckas pauha, olet
mun suojan, leponi, waick ei
täl ole rauha. Amen! Tule! O
JEsuinen! ota pois könhä sie-
luisen taiwasen Iläis majoin!

II.

Riitos Wirsti weijatahan
Nijn kuin: Etköś ole Ihmis
parca:

Jumalalle olcon Riitos, olen
lijtos,

Iljtos, mun Immanuelin cans,
hän on minun callist ostan, hlös
nostan, cuolon cuopast cuol-
lesans!

2. Mutt' en taida tässä kie-
less' niin kuin mielell', kiittä
Herra hartahast: anon siis o
Jumalani armahani, Pyhän
Hengen tawarast:

3. Ainuastans jonku nesten,
Namu casten, alotella aica-
nans: suuret, monet, niin kuin
tähdet ovat nähden armos
wuoret paicosans.

4. Nijl' kuin uscos ano sää-
stö, pyytä päästö: Pahoist syn-
nin sitehist: tahto wärydestäns
wäändy: todell' käändy: sinun
puoles Jesu Christ.

5. Uuden woiman näin meil
annat, käsits kannat, ettem
combastelis tääll' mailman cans
synnin retkill, pahoil hetkill: eij
myös culina kiwen pääll'.

6. Ellei Herra sa meit estä,
puhtar pestä, synnist caut catu-
muren, eij hän taida meisä a-
su, uscos pyhy, waan jään pois
peatumuren.

7. Lähtekäm siis Herraa
wastan woidet ostaan, meidän
uscom

uscon Pampuhin, Lepytelkām
Boica tiellä: ettei siellä hyljäs
häiyn hambahin.

8. Usein itkuss walittelin: et-
tä ekin, enimmän mun iästän
niincuin mont vielä näky: eh-
kä häpn turhudella peitetän.

9. Mitäst muu cuin armo
Herran Eroitt' kerran, joucost
tielle elämän, portti oli niin
siell' ahdas: että cadhas haljet
tahtoi sydäminen.

10. Caicki JEsus parhar
muutti, waikka lultin minun
hullust erwän, waan ei soima-
se null sopin, Cuiteng opin
wirhen näistä näkemän.

11. Tulin wasta oikein nön-
rär, Henges kōnhär, liha pyssi
elä wiel, jonga cuiteng' hengi
woitti: armo coitti: uscon woi-
mast cardal tiel.

12. Eipä JEsus hyljää coscan,
alla rascan ristin uscomaisians,
Joca hänen tygōns tule, anens
cule, niiss' hän lisä armojans.

13. Armon hengi edes wie-
kōn, kijruhtacon, muille maille
matca miest, poijes pahast Ba-
belista, sastaifesta, cohden coto-
saupungit.

14. Puhaldacon purjehesen:
että pääsen, nliż meren meidän
maall': pida JEsu itse perä,
ylös herä, aallot ain asettaman.

15. Anta HErra wielä ker-
ran, nliż' wirran: pacolaista
Babelist, Isän maalle, man-
derelle, candeella, soitta saisin
suloiseft.

16. Siellä sitten tawal tat-
wan edest waiwan, kiltwotellen
kijtelän, siell' eij syndi enä wai-
wa, mutta aiwan iloitahan JE-
surest.

17. Siell on aiwan kircas
meri HErran weri, josta lap-
set laulele, Carikaisen cahou-
nosta caunihista, iloll isoll pau-
helee.

18. Näisä häisä hämmästy-
pi ihastupi, sielu parca silmä-
säng, Njään armo on nijn suu-
ri: että juri callistupi caswoil-
lens. Amen.

III. Wirsä.

Zionin Toivo!

Weis. cuin: JEsust Sielun halazc.

I.

Wlös ystäväni! Inokät kää-
siämme yhten riemulla.
JEsus meille jaca e-
nän.

nämmän kuin enen taita fet-
wotta, Illoo tääl, ja wimmen
siell' meill' joit' Babel tääl on
wairwan, lewon anda tairwan!

2. Herran päiwä coitta,
murhen poijes soita, Stelun i-
loize, Seuratcan sijs JEsust
hän wie meitä wisust ristii lä-
pike, ettem me juoris kuin he,
lewiät tietä paizi tairwan, pää-
tyis wiimen wairwan.

3. Mostacain uyt silmän, kii-
ruhtacain määrän, totia tai-
wasen: Elon aica joutu, fillon
JEsus nouta uscowaisians, jote'
on tääl' Coeturen pääl, niin-
kuin callin nisun jowan, Corja
aittans pyhän.

4. Sillon me myös saamme
cunnitar Njällemme, iloll täy-
dellä, Hedeimän meis niistä,
armions edest kijtät, Tairwan
Pöydällä. Kiemi on suur, niin
ett me juur, Hecumas ja henges
pauham, Herrall kijtost Lau-
lam!

5. Jonga toiwom tähden,
mahdam caickein nähden waino
kärsiä, Syndim alas paina,
Murhen Cansa aina, Candain
ristiä: Että meis its' JEsus sais
Eu.

Curwans Cassin edes tuotta, o-
lämäns osotta.

6. Tätä Herran tietä, tur-
mella nyt pntä Häijy maailma,
Panetustens causa, puno meille
ansa, monel muodolla, Bilcka
meit', ett cartam heit, Jonga
Herra kerran costa wižans
ylösnošta.

7. Waan ett tämä waiwa,
edes autta aiwan, suurta cum-
niam, Nijn iloikem sijtä, Jē-
sus meihin lijtta merckins ar-
mian, Juonet mut cans wää-
rat siut, Särke, Cosc' näist
cuiteng waiwon, Toitta rauha
taiwan.

8. Jos nyt tahdot tulla, Pn-
hain canja olla, Jälis Jesuren,
Ota risti Herran, pidä lijtos
kerran, cansa Christuren, opi
hald, ja syndi wäld, hän tie,
totus, ja rawindo, elämä, so-
windo.

9. Affām cadottaco, eli wai-
hettaco meidän onniam cato-
waisten causa, jote on Sielull
ansa, Jesus tawaram, hiino
tääll, tno pinnan siell? ajallinen
omni pettä, Herran tielästä estä.

10. Meit tyll panetellan tnh-

aur

mir kirjottellan, Bilcal parja-
tan, kiiwaudest lihan, pimen-
dest wihaan Perät duomitan,
waan JEsus Siuna sielus,
Sano: sinun synnist päästin ja
lapsereen otin.

11. En he näin täällä tekis,
jos he häpyns näkis: taik sen
pugun joll JEsus meit puetti,
uscon cautta tuotti, callil anstol,
Mutt' tie tai, on työläs ain
Pihalliset mieles ollut, waan
meil callix tullut.

12. En nyt muuta hala,
waan sin mielen pala, racas
JEsuren, olet callis meille,
cosc caik culda heille tuo ahdi-
sturen. Cunnia suur on turha
juur, tato wijminen nijncuin
warjo, Sielull waara tarjo.

13. JEsus paras Bispan,
on muu crunun hippan, Ach!
tät caunistust, autuas cuin tu-
le, hänen anens cuule ja ej seu-
ra muut, JEsus sen, cuin mor-
siamen, wiepi tygöns taiwan
saliin Engelitten parin.

14. JEsus näin on ruockin
runsammas cuin lultin ja mun
lohduktan, mannaal, wedel tai-
wan, olles alla waiwan. Kij-
tost

toft weisatcom: Luojaallem, ja
welljellein, Pohduttajallemine
hengel, hartal Ilo änel! Hal-
leluja!

IV.

Namu: Wirsfi,

Weisatan cuin: O cuinga ihanat
asunsias owat. 2c.

I.

Lös mun Sieluisen herä-
jä, Sydäminen, nlistä
nimee HErran, Cuin
on jun monin kerran, andanut
helmasansa, lewätä rauhasansa.

2. Nuringo muistutta, must
the Jesusta, ach walais läm-
mit sydän, ett Engelein ja Py-
häin, cans kielill klistä saisin,
ett uden armon löysin.

3. Waick piru kiertele, niin
Engel warjele, ehk' ruumis nuc-
ku, lepä, niin sielu walwo, elä,
tuksnä Jumalani, Henges ja
uscosani.

4. O Jesu herätä ja sitä en-
nätä, cuin synnin unes maa,
din päiwän eikä laca Bahudest.
Alla händ päästä, älä myös wiha
säästä.

5. Taas caxon puolehes ett
näin sun nimes olewan sielu-
sani,

lani, sill' synnyit uscosant, tahdot myös ihes näyttä, autuas on kuin sin löytä.

6. Tai armo wiel awoi, on eantt Herran haavoin, Jos tahdot synnist cuolla, niin taidat äitix tulla, synnyttä uscos wielä, ja Jesurel niin elä.

7. Sill Christus tuli tänne, polki myös karmien pän, sen pääll' ett sinä jällen cuolla ja elä häällen mahdaisit uscon woi-mal, ja eij sill' pirul tuimal.

8. Jesus nyt odotta meildä eatumusta, uscoa, ja parannusta, tarjopi pelastusta, ach autuas kuin tule ja hänen änenä kuule.

9. Se wasta tuta saa, cuing hywä racasta, on Jesusi joca jällen, holho ja sano hällen: sil-mäni terän rupe, kuin sinull wärin teke.

10. Ach! aica autuast, elä näin Jumalast, o onnelista meno, o taiwallista elo, eij mikän suloisembi, kuin Jesus sielus omibi.

Ilmest. l. 21: 8. 22. 23 ja 27.

Ja en minä hänesä Templia
nähnyt, sillä Herrä se caic-
kiwaldias Jumala on hänen
Templins ja carikha; ja ei se
caupungi tarwihe auringota, ei-
kä cuuta, hänesäns walistaman,
sillä Jumalan kirkaus walista
hänes, ja hänen waleudens on
carikha. Ja ei pida hänehen
mitän sастuttapa sisälle tule-
man, taikka sita cuin caubi-
sturen, eli walhen saata: wan
ne jotca carikhan elämän kirjosa
kirjotetut owat!

